



Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. III. Vtrùm justus egeat novâ gratiâ ad perseverandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO TERTIA.

Vtrum justus egeat novâ gratiâ ad perseverandum.

I. DICENDUM breviter cum communi sententia Theologorum, ut quis justus in gratiâ acceptâ ad finem usque vitæ perseveret, & salutem consequatur, peculiarem Dei gratiam, vel sanctæ cogitationis, vel saltem externæ protectionis requiri: ita Suarez lib. 3. de prædeterminatione cap. 3. Vasquez hic d. 197. & alii.

II. Prima pars de gratiâ sanctæ cogitationis statuitur pro adultis, si nimirum diurno aliquo tempore post acceptam justitiam vivant: cum enim militia sit vita hominis super terram, occurrunt frequenter tentationes, ad quarum victoriam necessarium est adjutorium divinum, de quo adjutorio loquitur Concilium Tridentinum sess. 6. can. 22. dum ait justificatum sine speciali Dei auxilio in acceptâ justitiâ perseverare non posse. Hoc etiam probat S. Augustinus ex illo Jeremiæ 32. v. 40.

S. Augustinus. *Timorem meum dabo in corde eorum, ut non recedant à me,* quod similiter perpetuò postulam in oratione Dominicâ, ut scilicet Deus gratiam illuminationis & sanctæ inspirationis nobis immittat, per quam facilius tentationes vincere possimus, aut exterius nos ab iis protegat, ut hoc pacto justitiam ad finem usque vitæ retineamus, quæ est perseverantia finalis seu objectiva, causalis autem est cogitatio congrua, quæ efficit, ut hoc modo in gratiâ quis ad ultimum instans perseveret.

III. Secunda pars de gratiâ externæ protectionis ponitur præcipuè pro parvulis, qui ante rationis usum è vitâ decedunt, utpote quibus gratia sanctæ inspirationis immitti non potest. Aliis nihilominus

competit hæc protectio præterquam parvulis. Unde univèrsim dicimus specialem esse Dei favorem subtrahi è vitâ in statu gratiæ. Probatur ex sancto Augustino de bono perseverantiæ cap. 17. ubi sic habet: *Videte jam à veritate quàm sit alienum, negare donum Dei esse perseverantiæ usque in finem hujus vitæ, cum vitæ hujus, cum voluerit ipse det finem, quem si det ante imminet lapsum, facit hominem perseverare usque in finem.*

Variis autem hoc modis contingit: Deus namque aliquando ex peculiari misericordia mortem justorum accelerat, videns si diutius viverent, fore ut in peccatum laberentur, & perirent, juxta illud sapientiæ 4. v. 11. *Raptus est, ne malitia mutaret intellectum ejus, & postea propter hoc properavit educere eum* &c. quæ verba de justis immaturâ morte sublatis intelligit S. Augustinus de bono perseverantiæ, iisque ad hoc ipsum probandum utitur.

Tertiò tandem contingit ut non causarum tantum naturalium, sed liberarum etiam interventu justus moriatur, idque per scelerati alicujus facinoris perpetrationem, quod tantum abest ut videret Deus, ut etiam prohibeat. Dico tamen, etiam in hoc casu non deesse gratiam, & providentiam Dei non quidem positivè disponentis, sed permittentis istiusmodi facinus in iis circumstantiis, in quibus videt tantum boni huic homini proventurum, & ea intentione, mala illa indirectè permittit: qua ratione in tractatu de Incarnatione & prædeterminatione ostendi Deum ex complacencia in Christo & illius gloria permisisse indirectè peccatum Adæ, & ex affectu Beatitudinis, poenitentia, &c. indirectè subinde permittere peccata; hoc est videns Deum tantum boni inde eventurum, minus ab illorum permissione retardatur, & hoc sensu libentiùs, vel saltem minus illibenter ea permittit, alioqui non permissurus, ut latius declaratum est locis citatis.

vis præcipue parvulis, omnibus tamen competit.

IV. Deus interdum ex sua bonitate justorum mortem accelerat.

V. Quid censendum quando justus casualiter liberarum interventu moritur.

Quando scelerati alicujus facinoris perpetratione justus ex hac vitâ solitur, nihilominus non in hoc deest providentia divina.

